

BIBΛIO

ΤΙΝΑ ΠΑΝΩΡΙΟΥ tpanoriou@ert.gr

Εκδόσεις **Πατάκη**, σελ. 350**ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ**

**ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
 ΘΕΩΡΗΤΙΚΕΣ ΑΦΗΡΗΤΕΣ
 - ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ**

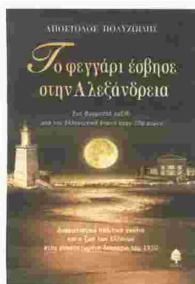
Ο τόμος αυτός σχεδιάστηκε από το Ελληνικό Παιδικό Μουσείο με σκοπό να προσφέρει κείμενα που θα συμβάλουν στην τεκμηρίωση της ελληνικής πραγματικότητας σε ό,τι αφορά το παιδί και τη μουσειακή εκπαίδευση. Άνθρωποι που εργάζονται χρόνια στην εκπαίδευση και στο μουσείο γράφουν κείμενα για τον εκπαιδευτικό και κοινωνικό ρόλο του μουσείου, τα οποία αφορούν σε παιδιά, από την προσχολική έως και την εφηβική ηλικία.

• Το Ελληνικό Παιδικό Μουσείο είναι ένα μη κερδοσκοπικό σωματείο κοινωφελούς χαρακτήρα. Ιδρύθηκε το 1987 στην Αθήνα από μια ομάδα νέων επιστημόνων με πρωτοβουλία της Σοφίας Ρωκ-Μελιά και είναι αναγνωρισμένο από το Υπουργείο Πολιτισμού ως Ν.Π.Ι. που επιδιώκει πολιτιστικούς σκοπούς. Είναι μέλος του Διεθνούς Συμβουλίου Μουσείων (ICOM) και του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Παιδικών Μουσείων HANDS ON! EUROPE. Ο σκοπός του Ελληνικού Παιδικού Μουσείου είναι να βοηθήσει τα παιδιά να αναπτύξουν όλο τους το δυναμικό, ώστε να γίνουν πολίτες οι οποίοι με σεβασμό στην ατομικότητά τους θα αποκτήσουν και κοινωνική συνείδηση και την αίσθηση της ανάγκης να συμβάλλουν στην κοινότητα που ζούνε.

**ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
 1ο Book Night
 στην Αθήνα**

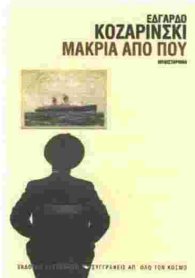
Την Πέμπτη 6 Οκτωβρίου στις 20:00, τα καταστήματα Public, στο πλαίσιο της εκστρατείας για τη διάδοση της ανάγνωσης, διοργανώνουν το 1ο Book Night, στη Στοά του Βιβλίου. Με εισιτήριο ένα βιβλίο από τη βιβλιοθήκη σας –τα οποία θα δοθούν για την ενίσχυση βιβλιοθηκών σε φυλακές και νοσοκομεία της χώρας. Μπορείτε να παρακολουθήσετε: Μουσική από γνωστούς DJ και ραδιοφωνικούς παραγωγούς, τη **Νατάσσα Μποφίλιου**, την **Ελένη Τσαλιγοπούλου** και τον **Χρήστο Θηβαίο**, **Comic art** από τους Μιχάλη Δαλιανά, Σπύρο Δερβενιώτη, Γιώργο Μπότσο και Αλέξια Οθωναίου.

Πεσμαζόγλου 5
 και Σταδίου,
 Αρσάκειο Μέγαρο

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ**Το φεγγάρι έσβησε στην Αλεξάνδρεια**

Ένα θαυμαστό ταξίδι από την Ελληνιστική εποχή στον 20ό αιώνα. Διαφωτιστικά πολιτικά σχόλια και η ζωή των Ελλήνων στην αναστατωμένη δεκαετία του 1950. Η ιστορία της αρχαίας ελληνικής Αλεξάνδρειας, καθώς και της σύγχρονης του 20ού αιώνα, η οποία εξελίχθηκε με την εισροή Ελλήνων και άλλων Ευρωπαίων.

Εκδόσεις Κέδρος, σελ. 345

ΕΔΓΑΡΔΟ ΚΟΖΑΡΙΝΣΚΙ**Μακριά από πού**

Τέλη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Μια κοπέλα διαφεύγει μέσω του τσεχικού εδάφους και με τη βοήθεια φίλων φτάνει στη Βιέννη. Τρία χρόνια αργότερα έχει ξεκινήσει μια καινούργια ζωή στο Μπουένος Άιρες. Μένει στην παλαιά της κ. Ντορς, όμως κανένας από τους συγκατοίκους της –Ρουμάνοι ως επί το πλείστον– δεν γνωρίζουν πως ξέφυγε από την Ευρώπη.

Εκδόσεις Καστανιώτη, μτφρ Τάσος Ψάρης, σελ. 144

TOP 5

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

01. Άγιοι και δαίμονες

εις τον πόλην
 Γιάννης Καλπούζος
 Εκδόσεις Μεταίχμιο

02. Ανεμώλια

Ισίδωρος Ζουργός
 Εκδόσεις Πατάκη

03. Ο ερωτευμένος Πολωνός

Μάρω Βαμβουνάκη
 Εκδόσεις Ψυχολογία

04. Η πρώτη λέξη

Βασίλης Αλεξιάκης
 Εκδόσεις Εξάντας

05. Έγκλημα στην Παλαιών

Πατρών Γερμανού
 Γιώργος Πολυράκης
 Εκδόσεις Ψυχολογία

ΠΗΓΗ: Βιβλιοπωλεία ΙΑΝΟΣ
 (Αθήνα-Θεσσαλονίκη)

Ο Λαέρτης, καθηγητής Ψυχιατρικής, αποφασίζει σήμερα, στα 50 του χρόνια να κρατήσει ημερολόγιο, από την ανάγκη του να ανακαλύψει τον αληθινό εαυτό του, κι έτσι ένας εσωτερικός μονόλογος αρχίζει να γεννιέται.

Στο ημερολόγιό του καταγράφει όλα τα συναισθημάτα του, τους φόβους του, τις ανησυχίες του, τις ευαισθησίες του αλλά και τους έρωτές του. Καταγράφει ό,τι νιώθει για τη γυναίκα του Αθηνά, τη φίλη του Μυρτώ, τον έρωτα των φοιτητικών του χρόνων, αλλά και για την Αννούλα, τη μαθήτριά του, ένα κορίτσι που βρέθηκε σήμερα στον δρόμο του κι έγινε η αιτία να ξανανοίξει η καρδιά του μετά από πολλά χρόνια.

Το ημερολόγιό του θα σταθεί η αιτία όχι μόνο ν' ανακαλύψει τον "άλλο του" εαυτό, τον αληθινό, τον ευαίσθητο, αλλά και να νιώσει εκείνη τη χαρά της ζωής που μόνο ένας άνθρωπος βαθιά ελεύθερος μπορεί να νιώσει. Έτσι, η ζωή του θ' αποκτήσει ρυθμό όμοιο μ' αυτόν που νιώθει η καρδιά του τις στιγμές που χορεύει αργεντινικό τανγκό, μια και για τον Λαέρτη ο χορός είναι η κρυμμένη γλώσσα της ψυχής.

Εκδόσεις Α. Α. Λιβάνη, σελ. 354

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΤΖΗ

Ο Λαέρτης και το μοιθύβι του σε ρυθμούς τανγκό

Τι σας οδήγησε να ακολουθήσετε το σχήμα του μονολόγου σ' αυτό το βιβλίο σας;

Επειδή μόνο με τον εαυτό του μπορεί να είναι κανείς ανενδοίαστα ειλικρινής - χωρίς αυτό να είναι κανόνας-, σκέφτηκα πως, αν υπήρχαν διαμεσοληβητές-αφηγητές, η κατάθεση της ψυχής του Λαέρτη δεν θα είχε την ίδια αμεσότητα. Ο ήρωάς σας είναι ένας άντρας, ευαίσθητος αλλά πολυγαμικός. Εσείς θα ανεχόσαστε έναν τέτοιου είδους ψυχισμού άνθρωπο για να μοιραστείτε τη ζωή μαζί του;

Θα τον ήαπνευα, γιατί, όπως είδατε, ο Λαέρτης αγαπάει βαθιά και αληθινά τη γυναίκα και όχι την ιδέα που έχει επιβάλει η κοινωνία για τη γυναίκα.

Λέτε πως η γνώση του εαυτού μας δεν έχει τέλος. Η γνώση του εαυτού μας δεν έχει τέλος, μόνο βάθος έχει. Επομένως η "διά βίου μάθηση" θα έπρεπε να είναι τρόπος ζωής, πρωτίστως σε επίπεδο εσωτερικό για τη διεύρυνση της συνειδητότητας του ανθρώπου, αλλά και σε επίπεδο εξωτερικό για τη διεύρυνση του νου. Δυστυχώς όμως, στην Ελλάδα είμαστε έτσι διαμορφωμένοι που μόλις αποκτήσουμε τα τυπικά προσόντα σπουδών που θα εξασφαλίσουν το ψωμί μας, νομίζουμε πως τελειώσαμε και με τη γνώση.

Στο βιβλίο σας υπάρχει μια λεπτομερής καταγραφή της

Ρώμης. Όταν πρόκειται να κάνετε αναφορά σ' έναν τόπο, ταξιδεύετε για να τον γνωρίσετε εκ των έσω;

Ταξιδεύω σ' έναν τόπο όταν δεν έχω βιωματική εμπειρία απ' αυτόν, επειδή η προσωπική αίσθηση αποδίδεται εντελώς διαφορετικά από την πληροφορόρηση.

Το επόμενο βιβλίο σας που είναι στα σκαριά θα είναι συνέχεια των δύο προηγούμενων έργων σας, του Λαέρτη και της Ζωής σαν κρύσταλλο;

Νομίζω ότι κάθε συγγραφέας ζυμώνει ένα συγκεκριμένο ψωμί, επομένως ο πυρήνας του θα είναι ο ίδιος, αλλά μάλλον με διάθεση χιουμοριστική αυτήν τη φορά.

Εργάζεστε στον Άγιο Σάββα και αντιμετωπίζετε καθημερινά σκληρές καταστάσεις. Βγαίνοντας στη Λεωφ. Αλεξάνδρας μετά το πέρας, ο δικός σας ψυχισμός...

Ένας εργασιακός χώρος σαν τον χώρο της Υγείας μπορεί να έχει πολλή θλίψη, αλλά δεν έχει σκληρότητα, κι αυτό για μένα είναι ουσιώδες. Τώρα πια που μεγάλωσα

“Αν ταυτιστείς μ' έναν ήρωα ή με μια ηρωίδα, μπορεί να πάθεις και κατάθλιψη, αν όμως μάθεις να συμπάσχεις χωρίς να ταυτίζεσαι, κι εσύ δεν παθαίνεις τίποτα, αλλά ταυτόχρονα μπαίνεις και στη θέση του ήρωά σου”

αρκετά, δεν νομίζω πως με επηρεάζει πολύ, γιατί είναι διαφορετικός ο τρόπος με τον οποίο διαχειρίζομαι το συναίσθημα.

Είναι αλλο να συμπάσχω με τον ασθενή κι αλλο να ταυτίζομαι.

Έτσι συμβαίνει και με το γράψιμο;

Έτσι συμβαίνει και με το γράψιμο, αν ταυτιστείς μ' έναν ήρωα ή με μια ηρωίδα, μπορεί να πάθεις και κατάθλιψη, αν όμως μάθεις να συμπάσχεις χωρίς να ταυτίζεσαι, κι εσύ δεν παθαίνεις τίποτα, αλλά ταυτόχρονα μπαίνεις και στη θέση του ήρωά σου.